

بررسی اثربخشی آموزش مهارت حل مسئله بر بهبود روابط موثر اجتماعی در بین دانش آموزان دبیرستانی شهر تربت حیدریه

زهرة بزمی^۱، دکترعلیرضارجایی^۲

^۱ کارشناس ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران

^۲ دکتری روانشناسی عمومی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تربت جام

چکیده

این پژوهش با هدف مطالعه اثربخشی آموزش مهارت حل مسئله بر بهبود روابط موثر اجتماعی انجام پذیرفت. پژوهش حاضر، کاربردی و از نوع شبه آزمایشی (به صورت پیش آزمون-پس آزمون با گروه کنترل) است. جامعه‌ی آماری پژوهش حاضر شامل کلیه دانش آموزان مقطع دبیرستان مدارس شهر تربت حیدریه در سال تحصیلی ۹۴-۹۵ بود. افراد نمونه‌ی مورد مطالعه (N=۴۰) با استفاده از روش نمونه‌گیری خوشه‌ای چند مرحله‌ای انتخاب شده و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش و کنترل گمارش شدند و از آزمودنی‌ها خواسته شد تا پرسشنامه راهنمای پرسشنامه مهارت‌های اجتماعی نوجوانان ایندر بیکزن و فوستر^۱ (۱۹۹۲) را تکمیل نمایند. برای گروه آزمایش، آموزش مهارت حل مسئله به مدت ۸ جلسه انجام شد. پس از اجرای آموزش برای گروه آزمایش، مجدداً از هر دو گروه خواسته شد تا پرسشنامه مذکور را تکمیل کنند و سپس داده‌های به دست آمده با استفاده از روش آماری تحلیل کوواریانس تجزیه و تحلیل شد. **نتایج:** نتایج تحلیل کوواریانس نشان داد که هشت جلسه آموزش مهارت حل مسئله باعث بهبودی روابط موثر اجتماعی در گروه آزمایش شده است. بنابراین با توجه به نتایج مبتنی بر یافته‌ها می‌توان گفت که آموزش مهارت حل مسئله به طور کلی می‌تواند منجر به تغییر و بهبودی روابط موثر اجتماعی گردد.

واژه‌های کلیدی: مهارت حل مسئله، روابط موثر اجتماعی، دانش آموزان، مقطع متوسطه.

^۱ Ender bikzen^۲ Fester